

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/365/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618203496
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618203496.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Jána Slobodníka, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, proti žalovanému J. Š., nar. XX.XX.XXXX, P., C. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 4 961,08 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku, č.k.: 1Csp/88/2018-76 z 11.januára 2019 v spojení s opravným uznesením, č.k.: 1Csp/88/2018-109 z 15. októbra 2019 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

I. M e n í rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku II. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 024,87 € s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 2 044,87 € od 1.9.2015 do 15.8.2018 a ročným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 2 024,87 € od 16.8.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Mení rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku III. tak, že žalobcovi priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. Pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 23,96 € s príslušenstvom, zrušuje rozsudok v tejto časti a konanie o zaplatenie sumy 23,96 € s príslušenstvom zastavuje.

IV. Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2912,25 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 1.9.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, III. žalobcovi priznal náhradu trov konania v pomere 17,40% a IV. uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 7.6.2018 domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená 17.1.2014 zmluva o pôžičke č. 7132377, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 5.000 €. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných v 60 mesačných splátkach po 155,94 €. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej sumy 2 087,75 €.

2.1.Konštatoval, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich OZ, ako aj osobitných ustanovení z. č. 129/2010 Z.z. zákon o spotrebiteľských úveroch

(ďalej len „ZoSÚ“) v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Po preskúmaní zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania v zmysle § 9 ods.2 písm. j) a k) ZoSÚ konštatoval, že zmluva vôbec neobsahuje termíny splátok istiny, absentujú v nej všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, a preto podľa § 11 ods.1 písm. b) ZoSÚ platí, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal nárok len na vrátenie skutočne nim poskytnutého úveru vo výške 5 000 €. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 2 087,75 €, preto žalovaného zaviazal na úhradu tohto rozdielu - t.j. sumy 2 912,25 € a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výška úroku v čase omeškania žalovaného predstavovala 5,05%. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne tak, ako je to uvedené vo výroku I. napadnutého rozsudku.

2.2.O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný v pomere 58,70%, pomer jeho neúspechu predstavoval 41,13%, preto žalobcovi priznal trovy konania v pomere 17,40% (58,70% -41,13%).

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacom výroku č. III. o trovách konania, a to podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP a navrhol, aby odvolací súd na základe § 388 CSP rozsudok súdu v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2 024,87 €, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 2 044,87 € od 1.9.2015 do 15.8.2018, úrok z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 2 024,87 € od 16.8.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a aby priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

3.1.Tiež navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie sumy 23,96 € s príslušenstvom zastavil.

3.2.Odvolanie odôvodnil tým, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu právnemu názoru o bezúročnosti úveru. Rozhodnutie súdu v napadnutej časti nie je správne a je v rozpore s čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom a zároveň aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v Rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 ods.2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Súd bol povinný prihliadať pri svojom rozhodovaní prednostne na tento rozsudok, keďže má prednosť pred zákonom o spotrebiteľských úveroch.

3.3.K uvedeniu termínov splatnosti splátok uviedol, že splatnosť jednotlivých úverových splátok bola podľa článku IX. bod 6, odsek 6.1, 6.2 a 6.3 zmluvných podmienok úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20.dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá 17.1.2014, splatnosť prvej úverovej splátky tak nastala 20.2.2014, konečná splatnosť úveru a doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri počte 60 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala 20.1.2019. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/2015 možno vyvodit' záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky.

3.4.Žalobcov právny predchodca neporušil žiadne povinnosti, preto mu vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. Zároveň poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-565/2012 z 27.3.2014, podľa ktorého tvrdosť sankcií pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušenia, ako i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-348/2014 z 9.7.2015, podľa ktorého čl. 4 Smernice č. 87/102/EHS z 22.12.1986 (jedná sa o Smernicu, ktorá predchádzala Smernici 2008/48/ES) vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy o úvere poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Z uvedeného vyplýva, že ak nebude v zmluve uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravidla a v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná.

3.5.Právny názor súdu, že v úverovej zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN je nesprávny. Z rozhodnutia súdu nie je možné zistiť, ktoré konkrétne parametre pre výpočet RPMN v zmluve chýbajú a v tomto smere je rozhodnutie súdu neurčité a celkom nepreskúmateľné. Nezodpovedá požiadavke presvedčivého súdneho rozhodnutia podľa § 220 ods.2 CSP. RPMN je v zmluve vypočítaná na základe zákonného vzorca uvedeného v prílohe č.2 z.č. 129/2010 Z.z. Všetky parametre vstupujúce do celkového výpočtu RPMN sú v zmluve riadne uvedené v jej základných náležitostiach.

3.6.Správnym procesným postupom by súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Na základe týchto skutočností navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu zmenil v súlade s petitom odvolania. Proti žalovanému si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v konaní pred súdom I.

inštancie, za zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie, náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci v plnom rozsahu.

4. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 024,87 € s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 2 044,87 € od 1.9.2015 do 15.8.2018 a ročným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 2 024,87 € od 16.8.2018 do zaplata, to všetko do troch pracovných dní od právoplatnosti rozsudku.

5.Rozsudok, v I. a IV. výroku nebol odvolaním napadnutý a tieto výroky nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods.1,3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

6.Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

6.1.Súd síce použil správny právny predpis, ale daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

7.Z vyhotovenia zmluvy o pôžičke, z ktorej žalobca uplatňuje svoj nárok vyplýva, že jej súčasťou sú tiež zmluvné podmienky potvrdené podpisom samotného spotrebiteľa. Zmluva obsahuje vymedzenie výšky splátky 155,94 €, počtu splátok 60, konečnú splatnosť „1/2019“, údaj o RPMN zmluvy 32 % a údaj o priemernej hodnote RPMN 21,09 %.

7.1.V článku 6. zmluvných podmienok je uvedené, že žalovaný je povinný splácať poskytnutú pôžičku v pravidelných mesačných splátkach, v sumách a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 zmluvných podmienok.

7.2.Bod 6.2 zmluvných podmienok uvádza, že ak nie je stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, bod 6.3 stanovuje, že prvá splátka je splatná nasledujúcim mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Z uvedeného plynie, že v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok prvá splátka bola splatná 20.2.2014, každá ďalšia 20-ty deň príslušného mesiaca.

7.3.Pri stanovenom počte splátok 60, termín konečnej splatnosti „1/2019“ znamenal dátum 20.1.2019. Spotrebiteľ - žalovaný mal možnosť bez akýchkoľvek ťažkostí dátumy splatnosti identifikovať. O tom, že na strane žalovaného nedošlo k vzniku pochybností o čase a termínoch splatnosti dlhu vyplýva aj prehľad splátok a úhrad dlhu ním realizovaných (č. I. 4 súdneho spisu), ktoré splátky riadne splácal k 20. dňu v mesiaci.

8.Podľa § 9 ods.2 písm. f/, k/, y/, zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľských úveroch musí okrem iného obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (f), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (k), priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods.2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na

príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok (y).

9.Zmluvu bolo možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods.1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, ak neobsahovala náležitosti vymedzené § 9 ods.2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

10.Odvolací súd skúmal, či dôvody, pre ktoré súd určil úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, majú za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ tak vyvodil z absencie náležitostí vymedzených v §9 ods.2 písm. f), k) a y) ZoSÚ.

11.Odvolací súd poukazuje na body 46. až 50. rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15, v ktorých Súdny dvor konštatoval, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok odkazom na konkrétny dátum, avšak súčasne vyžaduje, aby podmienky zmluvy umožňovali spotrebiteľovi s istotou identifikovať dátumy splátok bez akýchkoľvek ťažkostí, aby sa tak zaručilo, že spotrebiteľ poznal deň v ktorom je splatná každá splátka úveru. V bode 72. aj 73. Súdny dvor EÚ konštatoval (čo sa súčasne premietlo do záverečného rozhodnutia), že za primerané nemožno považovať, ak sankcia bezúročnosti nastáva v prípade neuvedenia tých náležitostí uvedených v čl. 10 ods. 2 Smernice, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah záväzku napr. ako je názov a sídlo orgánu dohľadu uvedené v čl. 10 ods. 2 písm. v) Smernice. Preto je potrebné vychádzať z toho, že ak zmluva o úvere neobsahuje náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto Smernice, bude sa považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov iba pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

12.Nedôvodný je z tiež záver súdu, že v zmluve absentujú všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.

13.Podľa § 19 ods. 1, 2 a 3 ZoSÚ ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

14.Výpočet RPMN podľa matematického vzorca uvedeného v prílohe č. 2 ZoSÚ je pre bežného spotrebiteľa nepoužiteľný. Ministerstvo financií Slovenskej republiky preto ponúka na internetovej stránke FINinfo (Portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR) interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN, kde ako vstupné údaje je nutné uviesť dátum pôžičky, výšku pôžičky, periodicitu splátok, počet splátok a termín splatenia splátky. Odvolací súd má za to, že všetky údaje potrebné na výpočet resp. na overenie správneho výpočtu RPMN uvedeného v zmluve sú v bode V. (resp. v bode XII.- dátum pôžičky) zmluvy vyjadrené.

15.Vychádzajúc z uvedených záverov, zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy a z tohto dôvodu nejde o úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods.1 písm. b/ ZoSÚ. Dôvody, pre ktoré súd určil spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, neboli správne vyhodnotené, a preto jeho záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods.2 ZoSÚ považuje odvolací súd za nesprávny.

16. Žalobcovi, tak zo zmluvy patrí nárok nielen na vrátenie požičanej istiny, ale aj na dohodnuté úroky, preto odvolací súd zaviazal žalovaného na zaplatenie zostatku záväzku zo zmluvy o pôžičke, ktorá nebola doposiaľ žalovaným uhradená vo výške 2 024,87 €.

17. Nakoľko žalovaný je v omeškaní s úhradou svojho peňažného záväzku, žalobcovi ako veriteľovi patria v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ tiež úroky z omeškania vo výške vyplývajúcej z nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. zodpovedá základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky (ECB) platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšenej o päť percentuálnych bodov (5%). Nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu predstavovala 0,05 %, úroky z omeškania zodpovedajú hodnote 5,05 % (5 % + 0,05% ECB).

18. Žalobca 8.1.2019 doručil súdu čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie úhrad žalovaného vo výške 20 € z dôvodu čiastkovej platby a v časti zmluvných pokút a poplatkov vo výške 3,96 €, preto odvolací súd podľa § 145 ods. 2 v spojení s § 378 ods. 1 CSP konanie v časti o zaplatenie sumy 23,96 € s príslušenstvom zastavil.

19. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Žalobca bol plne úspešný, preto mu bola priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu.

25. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).